

Sygn. akt IX U 1581/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania Z. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 21 września 2017 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia (...)

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł

(sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1581/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 września 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu Z. P. (P.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż na dzień 01.01.1999r. nie udokumentował 15 - letniego okresu pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się zmiany decyzji i uwzględnienia wniosku o przyznanie emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, wskazując, że w okresie od 1.07.1975r. do 31.01.2002r. pracował w Zakładach (...) S.A. w R. na stanowisku spawacz-ślusarz, pracował w brygadzie spawaczy w oddziale konstrukcji stalowych. Wniósł także o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podniósł, że ubezpieczony nie wykazał wykonywania pracy w warunkach szczególnych stosownym świadectwem.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się (...)

W dniu 11.09.2017r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z dnia 21.09.2017r., omówionej na wstępie.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. staż pracy w łącznym wymiarze 26 lat, 4 miesięcy i 5 dni, w tym żadnego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony od 06 czerwca 1977r. posiada uprawnienia w zakresie podstawowego spawania elektrycznego, a od 28.02.1984r. w zakresie spawania gazowego i od 01.03.2002r. spawania metodą MAG.

Ubezpieczony od 01.09.1972r. do 31.01.2002r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładach (...) S.A. w R. kolejno na stanowiskach: od 01.09.1972r. do 30.06.1975r. – ucznia na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania do zawodu a następnie ślusarza i spawacz-ślusarza.

Zakład jw. zajmował się produkcją klatek szybowych, podnośników, przenośników.

W okresie zatrudnienia jw. ubezpieczony, po ukończeniu nauki w zasadniczej szkole pracował w Zakładach (...) w oddziale konstrukcji stalowych jako ślusarz.

Po uzyskaniu uprawnień spawalniczych w czerwcu 1977r. pracował już wyłącznie jako spawacz w tym samym oddziale. Do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony wykonywał tylko prace spawalnicze. Praca ubezpieczonego jako spawacza polegała na spawaniu elementów stalowych, np. klatek szybowych, skip, masztów. Dużo elementów stalowych spawane było dla górnictwa.

Z oddziale konstrukcji stalowych było 14 brygad. W każdej brygadzie była specjalizacja, niezależnie od rodzaju produkowanego wyrobu. Ślusarze wykonywali swoją pracę, spawacze swoją. Technologia produkcji polegała na tym, że elementy tych urządzeń, które były produkowane, trzeba było zespawać. Roboty ślusarskie, czyli wycinanie, palenie materiałów, wykonywali ślusarze, a spawacz już miał przygotowany element tylko do spawania. Było bardzo dużo pracy dla spawaczy, dlatego spawacze tylko spawali. Spawanie np. skibo klatki, ważącej 25 ton trwało bez przerwy przez 3-4 tygodnie przez 4 spawaczy.

Praca ubezpieczonego odbywała się w trudnych warunkach, w hałasie, bo wewnątrz hali znajdowała się kuźnia z dwoma młotami pneumatycznymi. Przy spawaniu elektrycznym wytwarzał się ług elektryczny.

Ubezpieczony otrzymywała dodatki finansowe za prace w warunkach szkodliwych, a nadto mleko i zupy regeneracyjne.

Innych prac, oprócz spawania, ubezpieczony nie wykonywał od kiedy zdobył uprawnienia spawalnicze.

Była to praca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony nie korzystał z urlopów bezpłatnych, nie miał nieusprawiedliwionych nieobecności.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego Zakładów (...) S.A. w R. Sąd postanowił, dane wynikające z książeczki spawacza ubezpieczonego 22.09.1977r. okazanej na rozprawie 20.12.2017r., zeznań świadków S. K. i J. S. oraz ubezpieczonego złożone na rozprawie 20.12.2017r., protokół elektroniczny k. 33 a.s.)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonujący i logiczny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz. 1383) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Bezspornym w sprawie jest, że ubezpieczony w dniu(...)ukończył wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany co najmniej 25 - letni okres składkowy i nieskładkowy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek prawa do emerytury o jakim mowa w art. 184 pkt.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, to jest czy na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w okresie spornym, co najmniej od uzyskania uprawnień spawalniczych, tj. od 6.06.1977r. do 31.12.1998r. faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w Wykazie A, Dziale XIV, poz.12 - praca przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym,

atomowodorowym oraz w wykazie A, dziale V, poz. 1- roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach.

Ustalając to Sąd oparł się na dokumentacji przywołanej wcześniej, a także zeznaniach świadków S. K. i J. S., którzy pracowali razem z ubezpieczonym w okresie spornym (J. S. był także spawaczem, wykonywał taką samą pracę jak ubezpieczony), którzy byli świadkami wykonywanej przez niego wówczas pracy, a S. K. był także przełożonym ubezpieczonego. W tej sytuacji Sąd uznał zeznania te za wiarygodne, gdy były one rzeczowe, logiczne, zasadniczo ze sobą zgodne. Sąd oparł się również na zeznaniach ubezpieczonego, które korespondowały z zeznaniami świadków oraz z treścią powołanej w sprawie dokumentacji. Ubezpieczony otrzymywał dodatek finansowy za prace w szczególnych warunkach, co również wynika z dokumentacji płacowej. Ubezpieczony niewątpliwie pracował w okresie spornym w warunkach szczególnych stale i pełnym wymiarze czasu pracy, gdyż jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, prac spawalniczych był w Zakładzie bardzo dużo w okresie spornym, szepianie większości elementów metalowych polegało na spawaniu i często były to prace spawalnicze trwające kilka tygodni w zakresie jednej tylko wykonywanej konstrukcji.

W sytuacji ustalenia jw. w ocenie Sądu bez znaczenia postaje fakt zajmowania przez ubezpieczonego łączonego stanowiska spawacza-ślusarza, gdyż jak wynika z utrwalonego już orzecznictwa Sądu Najwyższego, przy ocenie pracy w szczególnych warunkach podstawowe znaczenie ma rodzaj faktycznie wykonywanej pracy, a nie nazwa zajmowanego stanowiska. Nadto także fakt, iż ubezpieczony nie dysponuje świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie stoi na przeszkodzie uznania, że ubezpieczony taką pracę wykonywał w okresie spornym, gdy wynik przeprowadzonego postępowania dowodowego jednoznacznie potwierdził taki właśnie charakter pracy.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do świadczenia na podstawie z art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., gdy przy zaliczeniu okresu spornego, podanego na wstępie rozważań, do pracy w warunkach szczególnych, posiada on na dzień 01.01.1999r., wymagany do przyznania emerytury 15 - letni staż takiej pracy i stąd, z mocy art.477¹⁴§2 kpc, w pkt.1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od(...), tj. od ukończenia 60 lat (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach...).

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 180,00zł na rzecz ubezpieczonego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Mariola Łącka